

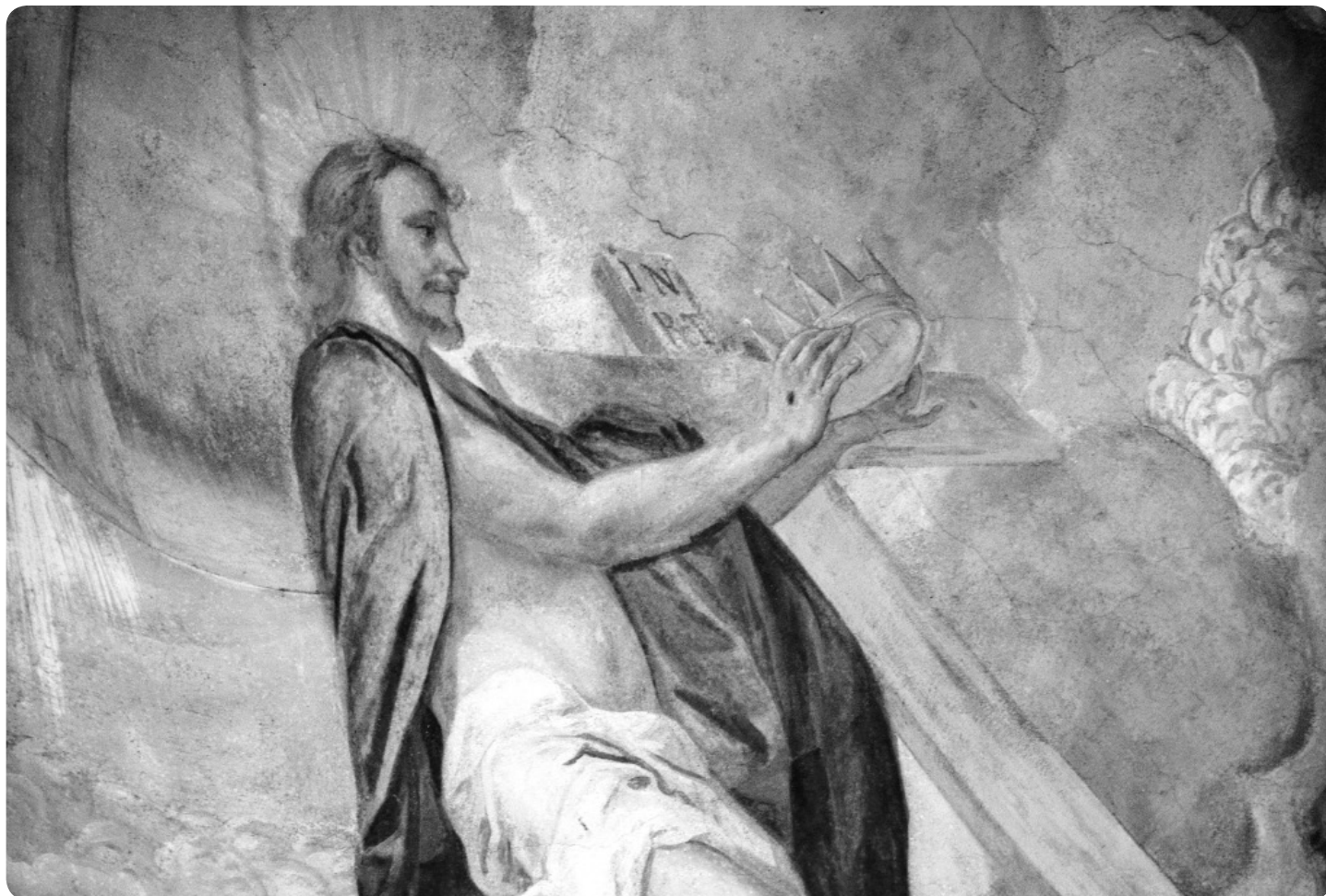
BROUMOVSKÝ **BIM**

INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK

CENA – DOBROVOLNÁ ... DĚKUJEME ZA VÁŠ PŘÍSPĚVEK

ROČNÍK 7 - **ŘÍJEN** 2015 – ČÍSLO **10**

Od druhé poloviny osmdesátých let jsme zvyklí na to, že není takřikajíc „normální rok“. Začalo „Desetiletí duchovní obnovy“. Do toho vstupují celo- církevně vyhlášené roky. Teď nás čeká rok „Božího milosrdenství“. To jsou roky. Každý je trochu jiný, zaměřen na něco jiného.

Pak máme ale měsíce a ty, pokud jsou něčemu věnované, tedy zasvěcené, je to každý měsíc stejný. Není to tak, že by např. únor byl jednou měsícem pokory, podruhé štědrosti, ... A nejsou to všechny měsíce. Je to květen a říjen - měsíce Panny Marie, červen je zasvěcen Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu, což se v Čechách moc neslaví.

My stojíme na prahu měsíce ŘÍJNA, měsíce růžence. Někdo si život bez modlitby růžence už neumí představit, pro jiného je to nesmyslné odříkávání zdravasů pořád dokola, někdo ani pořádně neví, co to růženec je.

Růženec je rozjímavá modlitba. Modlitba, při které zapojíme rozum, ale i srdce a snažíme se porozjímat, prožít, pochopit, proniknout jednotlivá tajemství. Odříkávání zdravasů je jakási časomíra. V růženci rozjímáme o Kristu, který je ústřední postavou v podstatě všech desátků od jeho početí, až k tomu, že je to on, kdo korunuje Pannu Marii na nebi.

Nebojme se tedy růžence a zkusme alespoň desátek denně. Vytrvejme, i když nám to nepůjde. Časem tomu určitě přijdeme na chuť. Je to jako s hraním na hudební nástroj. Na počátku nás stupnice také nebaví, ale bez nich se nedostaneme k písni a skladbám. Po počáteční prázdnosti a nechuti objevíme hloubku, krásu a velikost této modlitby.

P. František Hofman

Veřejná sbírka

je obecně jednou z možností, jak obnovu kostelů a dalších sakrálních staveb Broumova financovat a realizovat.

Veřejná sbírka za účelem „Obnova kostelů z tzv. broumovské skupiny kostelů a jiných menších sakrálních staveb v regionu Broumova“ je povolena Krajským úřadem Královéhradeckého kraje na základě vydaného „Osvědčení o přijetí oznámení o konání veřejné sbírky“ ze dne 30.11.2012.

Osvědčení bylo doručeno dnem 5.12.2012, dnem 6.12.2012 je tedy sbírka oficiálně zahájena.

Osoba oprávněná: P. ThLic. Martin Lanži
Bankovní účet:

20036-180703399/0800

Bankovní ústav:
Česká spořitelna a.s., pob. Broumov

Finanční prostředky budou využity výhradně na obnovu kostelů v regionu Broumova, zejména v rámci projektu Pro život kostelů Broumova.

Za každý laskavý, i třeba drobný dar, upřímně děkujeme.

KOMPENDIUM KATECHISMU

Milost a ospravedlnění

422. Co je to ospravedlnění?

Ospravedlnění je nejznamenitější dílo Boží lásky. Je to milosrdný a nezištný čin Boha, kterým smazává naše hříchy a činí nás spravedlivými a svatými v celém

našem bytí. Dochází k tomu prostřednictvím milosti Ducha svatého, kterého nám zasloužilo Kris-

tovo utrpení a bylo nám dáno křtem. Ospravedlnění dává počátek svobodné odpovědi člověka, to je víře v Krista a spolupráci s milostí Ducha svatého.

423. Co je to milost, jež ospravedlňuje?

Milost je nezištný dar, který nám dává Bůh, aby nás učinil účastnými svého trinitárního života a schopnými jednat z lásky k němu. Nazývá se habituální, nebo posvěcující nebo zbožšťující, protože nás posvěcuje a zbožšťuje. Je nadpřirozená, protože zcela závisí na nezištné iniciativě Boha a přesahuje schopnost lidské inteligence i jejich sil. Uniká tedy naší zkušenosti.

424. Jaké další druhy milostí existují?

Kromě habituální milosti jsou: časné milosti (momentální dary); svátostné milosti (vlastní každé svátosti); zvláštní milosti neboli charismata (mající za cíl obecné dobro církve), mezi nimi stavovské milosti, jež doprovázejí církevní služby a životní odpovědnosti.

425. Jaký je vztah mezi milostí a svobodou člověka?

Milost předchází, připravuje a vzbuzuje svobodnou odpověď člověka. Odpovídá na hluboké touhy lidské svobody, vybízí ji, aby spolupracovala s ní, a vede k její dokonalosti.

426. Co to je zásluha?

Zásluha je to, co dává právo na odměnu za dobrý skutek. Člověk si sám od sebe nemůže vůči Bohu nic zasloužit, neboť všechno dostal od něho. Nicméně Bůh mu dává možnost získávat zásluhy skrze lásku Krista, pramen našich zásluh před Bohem. Zásluhy dobrých skutků musí být tedy především připisovány Boží milosti a pak svobodné vůli člověka.

427. Jaká dobra si můžeme zasloužit?

Pod vlivem Ducha svatého můžeme pro sebe i pro druhé zasloužit milosti užitečné k tomu, abychom se posvětili a dosáhli věčného života, jakož i časná dobra, vhodná pro nás podle Božího plánu. Nikdo si nemůže zasloužit první milost, tu, jež je u začátku našeho obrácení a ospravedlnění.

428. Jsme všichni povoláni ke křesťanské svatosti?

Všichni věřící jsou povoláni ke křesťanské svatosti. Ta je plností křesťanského života a dokonalé lásky, a uskutečňuje se v důvěrném spojení s Kristem, a v něm s Nejsvětější Trojicí. Cesta křesťana ke svatosti – potom když prošel křížem – bude mít své dovršení v konečném vzkříšení spravedlivých, kdy bude Bůh všechno ve všem.

Filotea:

O tom, jak sv. Kateřina Sienská bojovala s pokušením

Zlý duch dostal povolení od Boha, že může útočit na nevinnost této svaté panny, jak nejprudčeji dovede, ale jen když se jí nedotkne. Vnukal tedy jejímu srdci všemožné nestydatosti, a aby ji zasáhl ještě hlouběji, přibral si některé své druhy v podobě mužů a žen, předváděl jí před jejími zraky tisíce a tisíce různých smyslných neřestí a ještě k tomu nemravně a vyzývavě pokřikoval. Ačkoli všechno to bylo mimo ni, přece jen smyslovou cestou pronikalo hluboko do srdce této panny; ona sama vyznala, že tím bylo tak naplněno, že už jí zbývala jen čistá vyšší vůle. Tu ta bouře nestoudností a tělesných rozkoší nezasáhla. To trvalo velmi dlouho, až se jí jednoho dne zjevil Pán Ježíš. Ona v té chvíli řekla: „Kde jsi byl, můj milý Pane, když mé srdce bylo plné tolika temných ohavností?“ A on jí odpověděl: „Byl jsem v tvém srdci, dcero.“ – „Ale jak jsi mohl přebývat v mém srdci, když v něm bylo tolik hanebností?“ A Ježíš jí řekl: „Pověz mi, působily ti ty hnusné myšlenky tvého nitra radost nebo zármutek? Hořkost nebo potěšení?“ A ona na to: „Svrchovanou hořkost a zármutek.“ – Pán se zeptal: „A kdo myslíš, že ti tu svrchovanou hořkost a ten zármutek vložil do srdce? Přece já – já jsem byl ukryt uprostřed tvé duše. Věř mi, dcero, kdybych tam býval nebyl, pak ty myšlenky, které obklopovaly tvou vůli, ale nemohly jí dobýt, by jí bývaly jistě přemohly, byly by vnikly dovnitř a tvá svobodná vůle by je bývala s potěšením přijala. Ale protože jsem tam byl, vkládal jsem ti do srdce tu nechuť a ten odpor, a jimi se bránilo, jak jen mohlo, před pokušením.“

Sv. František Saleský (kráceno)

LAUDATO SI' IV.

nová encyklika papeže Františka o ekologii
Moje výzva

13. Naléhavá výzva k ochraně našeho společného domu zahrnuje starost o sjednocení veškeré lidské rodiny při hledání udržitelného a integrálního rozvoje, poněvadž víme, že věci se mohou změnit. Stvořitel nás neopouští, nikdy ve svém plánu lásky nečiní krok zpět, nelituje, že nás stvořil. Lidstvo ještě má schopnost spolupracovat při vytváření svého společného domu. Rád bych vyjádřil uznání, dodal odvalu a poděkoval všem, kdo se v nejrůznějších sektorech lidské aktivity snaží chránit dům, který sdílíme. Zvláštní vděčnost si zasluhují zvláště ti, kdo usilovně bojují za to, aby se vyřešily dramatické důsledky, které zhoršování životního prostředí vyvolává v životech nejchudších lidí tohoto světa. Mladí od nás požadují změnu. Ptají se, jak je možné chtít budovat lepší budoucnost a nemyslet přitom na krizi životního prostředí a utrpení vyloučených.

14. Naléhavě vyzývám k obnově dialogu o tom, jak vytváříme budoucnost planety. Potřebujeme konfrontaci, do které se zapojujeme všichni, protože krize životního prostředí a její lidské kořeny se týkají a dotýkají nás všech. Světové ekologické hnutí již ušlo dlouhou a bohatou cestu a dalo vznik početným občanským sdružením, která přispěla k obecnému povědomí. Mnohé snahy o nalezení konkrétních řešení krize životního prostředí bohužel často narážejí nejenom na odpor mocných, ale také na nezáměr jiných. Postoje, které překážejí na cestách k řešení i mezi věřícími, sahají od popírání problému až ke lhovosti, pohodlné rezignaci anebo slepé důvěře v technická řešení. Potřebujeme novou všeobecnou solidaritu. Jak řekli biskupové Jihoafrické republiky, „talenty a zapojení všech jsou nezbytné k nápravě škod způsobených lidmi na Božím stvoření“. Všichni můžeme spolupracovat jako nástroje Boží v péči o stvoření, každý podle vlastní kultury a zkušenosti, vlastními iniciativami a schopnostmi.

15. Doufám, že tato encyklika, která se řadí k sociálnímu učení církve, nám pomůže rozpoznat velikost, naléhavost a krásu výzvy, před níž stojíme. Nejprve krátce proberu různé aspekty nynější ekologické krize s cílem shrnout ty nejlepší plody dnes dostupného vědeckého bádání, abychom se jimi nechali hluboce oslovit a položili základ konkrétnosti následného etického a duchovního zaměření. Vycházíme z tohoto panoramatu pojednám o některých argumentech plynoucích z židovsko-křesťanské tradice, aby se naše zasazení za životní prostředí stalo více koherentním. Potom se pokusím dobrat se kořenů nynější situace, abychom pochopili nejenom příznaky, ale i hlubší příčiny. Takto bychom mohli nabídnout ekologii, která bude v různých svých dimenzích zahrnovat specifické místo člověka

v tomto světě a jeho vztahy k realitě, která jej obklopuje. Ve světle těchto reflexí bych chtěl načrtnout některé obsáhlejší linie dialogu a činností, které by zapojily každého z nás i mezinárodní politiku. A nakonec, protože jsem přesvědčen, že každá změna potřebuje motivace a výchovu, načrtnu některé linie lidského zrání inspirované pokladem křesťanských duchovních zkušeností.

16. Každá kapitola, třebaže má svoje vlastní téma a specifickou metodologii, přejímá v nové perspektivě důležité otázky probírané v předchozích kapitolách. To se týká zvláště některých nosných témat, která prostupují celou encykliku. Například: niterná spojitost, která existuje mezi chudými a křehkostí planety; přesvědčení, že všechno je ve světě vnitřně spojeno; kritika nového paradigmatu a mocenských forem odvozených z technologií; výzva ke hledání jiných koncepcí ekonomie a pokroku; vlastní hodnota každého stvoření; lidský smysl pro ekologii; nezbytnost upřímných a poctivých debat; závažná odpovědnost mezinárodní i lokální politiky; kultura odpisu a návrh nového životního stylu. Tato témata nebudou nikdy uzavřena nebo opuštěna, nýbrž neustále přejímána a obohacována.

Nabídka jazykových kurzů a překladatelských služeb ANJ, PJ

Anglický a polský jazyk (ANJ, PJ – rodilá mluvčí)

Kurzy vedené profesionální a vhodně vzdělanou lektorkou

s dvacetiletou praxí ve výuce jazyků (děti, mládež, dospělí)

Nabízím:

individuální, skupinovou (max. 8 lidí) nebo firemní výuku ANJ, PJ, překlady z ČJ do PJ

Kurzy pro začátečníky a pokročile:

- všeobecná polština,
- obchodní/odborná polština,
- příprava na státní maturitní zkoušku z ANJ podle požadavek CERMAT-u (certifikovaným, aktivním hodnotitelem),
- všeobecná angličtina,
- obchodní/odborná angličtina

Cena jazykových kurzů už od 50 Kč za osobu a 1 hodinu skupinové výuky!

Překlad 1 normostránky cena dle dohody (záleží na druhu textu, počtu stránek a termínu)
Místo konání, program a čas dle dohody

Kontakt:

Mgr. Iwona Matuszkiewicz
Martínkovice 64
Mobil: +420 774 277 539
antonim@onet.eu

Rok 2015 ve farních akcích

10. ledna
Tříkrálová sbírka

11. ledna
Tříkrálový průvod

14. února
Farní ples v Martínkovcích

19. února
Ekumenická bohoslužba (k. sv. Václava)

21. března
Postní duchovní obnova

3. dubna
Velkopáteční křížová cesta v Křinicích

22. dubna
Požehnaní rekonstrukci kláštera
(kard. Duka)

9. května
Pout' do Vamberk

10. května, 18:00 hod
Teplice n/M, k. Panny Marie Pomocné,
- májová pobožnost

17. května
Kaple pod Hvězdou – májová pobožnost

22. května
Ekumenická bohoslužba v kostele DSv.

23. května
Svatost smíření před 1. sv. přijímáním

23. května
Bohoslužba pro motocyklisty v Otovicích

24. května
1. svaté přijímání

24. května
Hvězda – májová pobožnost

29. května
Noc kostelů

31. května
Malé Svatoňovice – májová pobožnost
(cyklopout')

13. června
Farní den (Křínice, statek u Teinerů)
!!! změna termínu

1. – 8. července
Summer Job

25. července
Jakubsko-anenský víkend

1. srpna
Křínická pout'

10. října
Farní výlet (Želiv)

7. listopadu
Svatomartinské odpoledne (Martínkovice)

8. listopadu
Pietní akt (Martínkovice)

Co očekávám jako běžný křesťan od uprchlíků?

Z nejrůznějších stran, z médií, od politiků, ale i od svých známých jsme několikrát denně konfrontováni s tematikou uprchlíků. Není asi lehké se vyznat v této problematice, kde část novinářů dělá ze všeho bulvární událost, část politiků využívá situace k „sbírání politických bodů“ a řada lidí si na základě zmatených a protichůdných informací vůbec není schopná udělat nějaký vlastní názor.

Rád bych se tedy pokusil podat i svůj názor, spíš k vašemu vlastnímu uvažování a rozhodování, než jako nějakou směrnicí či rozkaz z vysokých církevních míst.

Všichni známe podobenství o milosrdném Samaritánovi. Pomohl trpícímu bližnímu bez ohledu na náboženské zvyklosti a předpisy, bez otázek po jeho víře. Ježíš v tomto podobenství vlastně neodpovídá na otázku? „Kdo je můj bližní?“, ale klade otázku: „Komu ty, člověče, můžeš být bližním?“. Odpověď je jednoduchá: mám být bližním každému, kdo potřebuje moji pomoc. Pomáhat člověku v nouzi je přirozená, nejen křesťanská zásada. Když se namaneme k havárii, neptáme se po politické příslušnosti či víře zraněných. Běžíme a pomáháme, seč nám síly stačí. Dokonce ani nečekáme, že nás někdo o pomoc požádá.

Byli bychom ale asi dost překvapeni a to nemile, kdybychom pomáhali zraněnému a on se po naší obětavé pomoci domáhal našich peněz, či zakoupení mobilu, protože si potřebuje zavolat domů. V mé úvaze o migraci se tedy budu držet zásady, že pomáhat člověku v nouzi se má, ale nesmí se zanedbávat ani následující:

- Začnu otázkou, která mnohé trochu nadzvedne: pomysleli jsme někdy upřímně, jak jsme se v naší zemi vyrovnali s přítomností Romů, Vietnamců či dalších menšin? Budeme-li féroví, měli bychom přiznat, že k cizincům zaujíme opatrné stanovisko. Možná i proto přítomnost migrantů vyvolává takové emoce na všech stranách.

- Už před několika měsíci jsme naší vládě nabídli v této záležitosti pomoc církvi, nejen katolické, ale i ostatních. Církev neusiluj o politickou a mo-

censkou nadvládu. Naše nabídka vychází z kooperačního modelu, tedy ze spolupráce mezi církvemi a státem. Nabízíme pak pomoc v těch oblastech, kde jsme něco platní. Protože máme například kontakty s představiteli církví a charitativních organizací v zemích, odkud uprchlíci přicházejí, nabízíme záruku bezúhonnosti těch, které bychom měli přijmout. (Dovolím si tady nediplomaticky připomenout vývoz kriminálních žvlů z Kuby do USA za Fidela Castra, který tyto pobudy vydával za politické vězně).

- Nebudu zastírat, že jsem přesvědčen, že se naše země nachází ve vážném stavu. Jsme spojenci NATO, podílíme se i na vojenských operacích. To vyvolává nebezpečí, že se k nám s vlnou skutečných migrantů dostanou i nepřátelé. Víme přece dobře, jak dovedou zneužít mladých lidí, dokonce i pouhých dětí k teroristickým činům. Proto si myslím, že spolu s otevřenou náručí je na místě i ostražitost. Dnes není dovoleno překročit hranice státu bez identifikace příchozích, bez dokladů. Je tedy třeba dodržovat právo a je pochopitelné, že tito lidé musí být prověřeni. Jestliže opravdu utíkají před válkou, nebezpečím smrti, jistě pochopí, že dostanou střechu nad hlavou, jídlo a pití a základní potřeby, ale nebudou moci dělat v cizí zemi cokoli. Nějakou chvíli potrvá, než budou vybaveni doklady a přijati do společnosti, která jim chce pomoci. Jestliže někdo tvrdí, že ptát se na náboženskou orientaci těchto utečenců je bezvýznamné, nebo že se tím porušují lidská práva, pak si myslím, že právo na život a bezpečí našich rodin a občanů této země je nadřazeno ostatním právům. Neznamená to žádné kastování, ale rozumné uvažování – slyšeli jsme snad někdy, že by křesťané či Židé z těchto zemí v Evropě působili jako teroristé?

Naše nabídka pomoci platí.

Jak tedy pomoci kromě vlastního přijetí skutečných uprchlíků, kterým jde o život? Začteli-li se do Bible, zvláště do prorockých knih, setkáme se například s prorokem Jeremiášem, který vyzývá obyvatele Jeruzaléma, aby neodcházeli ze své vlasti i v těžké situaci. Nestačí jen pomoc vnější, stavby táborů na africkém kontinentu či vracení uprchlíků. Je třeba pomoci obnovovat státní správu v těch zemích, které jsou částečně či většinou zdevastovány. Povšimněme si výzvy papeže Františka, kterou v OSN zopakoval kardinál Parolin, že agresi je nutno zastavit všemi dostupnými prostředky. Zdá se mi v této chvíli, že úsilí mnoha imigrantů dosáhnout některých cílových zemí, opakování hesla Hungary no good, German good je obrazem organizované kampaně. Příklad mi to podobné podpoře guerill za 2. světové války proti britskému impériu nebo podpoře SSSR a jeho satelitních složek minulých desetiletích.

Mají-li být vlády zodpovědné, je třeba si uvědomit i nebezpečí rozvratu. Neblahým případem je Libanon. Na jeho situaci nese podíl i dřívější ČSSR. Nejsem žádný odborník, ale stačí paměť, která nás učí být nejen lidskými, ale i pevnými a neztrácet při tom zodpovědnost.

Na prvním místě v celé historii křesťanské Evropy by měla být naše péče o děti, jejich matky a bezbranné ženy. Teprve poté přijdou na řadu ostatní. I my musíme vyžadovat od mužů těchto zemí, aby své země bránili, aby bránili své domovy a rodiny.

Krátkodobá a politicky pragmatická řešení ukazují selhání imigrační politiky ve Francii, Německu a částečně i v Británii.

Naše nabídka pomoci platí. Prvním krokem je poskytnutí financí pro křesťany v zajateckých táborech, druhým je příprava na ubytování uprchlíků. Ty, kteří se chtějí uchýlit k nám, chceme ve shodě s mezinárodním právem a v souladu se státními institucemi pozvat, aby se stali součástí naší demokratické společnosti.

MYŠLENKY NA MĚSÍC ŘÍJEN

ALESSANDRO PRONZATO

365 PROVOKUJÍCÍCH INSPIRACÍ

Vydalo Karmelitánské nakladatelství Kostelní Vydří 2013

Každé ráno dostáváme z Božích rukou celý den. Bůh nám dává den, který pro nás sám připravil.

Právě proto, že žijeme jen jednou, že jak jednou uzavřeme toto pozemské dobrodružství, nebude už čas napravovat chyby a všechno předělat v novém, správném a vylepšeném vydání, musíme věnovat maximální pozornost tomu, zda plníme dobře svůj úkol.

Ticho si musíme vydobýt sami s odvahou a svobodou i v pekelném rachotu města. A žárlivě je střežit a nést je v sobě, kamkoli půjdeme.

Kde není Bůh, propuká peklo, a peklo spočívá jednoduše v nepřítomnosti Boha.

Studené srdce rozhodně nemůže rozumět řeči ohně.

Někdo si možná dokáže dát předsevzetí: dnes nechci ztrácet čas. Bylo by ale zapotřebí dodat: ... a budu se snažit, aby ho kvůli mně neztráceli ani ostatní.

Jestliže nechceme, aby naše slova byla prázdná, staly se z nich dunivé, otravné a prázdné bubny, musíme do nich vrátit mlčení.

Žijme přítomný okamžik. Každý den má dost svých starostí. Vždy se najde nějaká radost, která dokáže vyvážit nějakou starost a nastolit rovnováhu. Stačí si jí všimnout.

Kdybychom mohli prohledat svět a vidět, jak se tvoří den a vzniká v hlubinách staletí, pochopili bychom, jakou má každý jednotlivý lidský den hodnotu.

Čím víc kdo dělá rámusu, tím větší má v sobě prázdno.

Proto, že chci dojít k cíli, musím se umět zastavit, musím si udělat pravidelné zastávky. Právě proto, že mám spoustu práce, spoustu povinností, musím „ztrácet čas“ rozjímáním.

V každé době je nutné, aby křesťané odložili starou kůži, starou slupku, a znovu našli hluboký smysl svého přílnutí k Bohu.

Bůh je jedině a pouze tam, kam ho necháš vejít.

Na starém dubu seděla stará sova. Čím víc věděla, tím víc mlčela, čím víc mlčela, tím víc věděla.

Bůh má ve světě jen sílu naší lásky, a ta může dělat zázraky.

Chceme-li jít rychleji, než co noha nohu mine, potřebujeme jiskru, ořes, který by změnil rytmus tlukotu našeho srdce.

Mlčení je neomylnou známkou moudrosti. Mlčením tedy narůstá náš kapitál moudrosti.

Boží ruce jsou ruce, které hladí. Jeho ruce podpírají, tisknou, dávají sílu, útěchu a uklidňují.

Kolikrát se nám stalo, že by nás četba evangelia radikálně proměnila? Máme-li dojem, že na těch stránkách je pořád to stejné, musíme si přiznat, že ve skutečnosti je to tím, že jsme pořád stejní my.

Nelze se vydat na cestu za Bohem, pokud nezačneme u Boha. Chceme-li Boha skutečně poznat, musíme ho uznat.

Slovo dosahuje svého cíle, když nejprve zapálí svého nositele, a pak skrze něj rozžehne jiskru v nějakém dalším srdci.

Když mluví nula, potřebuje mnoho slov, aby nic neřekla.

Ten, kdo miluje, se otevírá stále novým obzorům, jaké dosud neviděl.

Země je opravdu zřejmě slzavým údolím. Ale Bůh nám dal smích proto, abychom ji alespoň trochu osušili.

Dovolte tělu, ať se stane modlitbou, nechejte tvář, ať se naplní smíchem před Pánem.

K nápravě chyb a pádů je někdy účinnější žert než rozumování.

K moudrosti nelze dojít zkratkou, nelze se vyhnout bolestnému hledání a námaze. Neslučuje se s triky a chytračením.

Chceme-li držet krok s dobou, musíme udržovat vztahy nikoli s pomíjivým světem, ale hlavně s věčností.

Pravda se dá zradit nejen lží, nýbrž i zakrýváním pravdivých, ale nepříjemných věcí.

Jestli chcete skutečně žít, musíte přestat žít ve spěchu.

Sv. Jan Kapistránský, 23. října

narodil se 3. 6. 1386 v Capestranu, 40 km východně od L'Aquily ve střední Itálii. Jméno prý dostal po Janu Křtiteli a někde se uvádí datum narození až v den jeho svátku. Otec byl šlechticem z Německa, matka Italka.

Jan měl po celý život mimořádnou paměť a převážně cholericý temperament. To mu pomáhalo k dosahování úspěchu. V Perugii na nejvýznamnější právnické fakultě vystudoval práva, pak byl poradcem na královském dvoře v Neapoli. Odtud byl poslán ve službách krále zpět do Perugie jako soudce. Byl zásadový ve věcech spravedlnosti a ve 26 letech se stal představeným města, místodržitelem, a ve 28 letech předsedou vlády s nejvyšší vojenskou mocí. Brzy poté, co se oženil, byl poslán zasáhnout do sporu během bojů mezi Perugií a Malatestou v Rimini roku 1413. Pak došlo ke svržení apulského krále Ladislava a Jan jako královský úředník skončil ve vězení na hradě Brufa, kde mu bylo vyhrožováno smrtí. Poznal pomíjivost všeho pozemského štěstí a nestálost lidské přízně. Po odvážném pokusu o útěk byl prý připoután ke zdi řetězem s nohama ve vodě. Třetí den měl vidění sv. Františka z Assisi, načež se rozhodl vstoupit do jeho řádu, bude-li propuštěn. Za duševního zápasu během noci ztratil vlasy.

Po propuštění považoval za nejdůležitější usmířit se s nepřáteli a pak dohodu s manželkou o zrušení manželství, k jehož prožívání prý ani nestačilo dojít. Žena se zdráhala jeho návrhům vyhovět, neboť ji přesvědčoval, aby i ona volila život bez manželství. Ona sama se nakonec asi po 10 letech znovu provdala.

Roku 1416 Jan vstoupil do řádu františkánů observantů, tedy řádu s přísným zachováváním řehole. Než začal noviciát, veřejně se odtrhl od kariéry v minulosti, když projel Perugií, kde byl nejvíce vážen, sedíce obráceně na oslu jako blázen. Po svém obrácení Jan mnohokrát přistupoval k svátosti smíření, aniž by se odhodlal k přijetí eucharistie. Později prý pokládal toto nepřijetí nesmírné Boží nabídky za jeden z nejtěžších hříchů svého života. Kolem roku 1420 přijal kněžské svěcení. Po vzoru sv. Františka chodil prý bos, jen v chudém řeholním oděvu.

Brzy byl pověřen zakládáním přísnějších františkánských klášterů a po roce 1425 vykonal mnoho cest po Itálii, Francii, Holandsku a po celé střední Evropě, protože ho papež pověřil misemi za Alpami. Kázal i v Čechách a na Moravě. Zvláště je zaznamenána jeho působnost v Brně, které navštívil 2x až 3x. Poprvé sem přišel z Vídně ke konci července 1451. Vykonal zde mnoho zázraků, jsou uváděna uzdravení hluchých, němých, chromých a slepých. Důležitější však bylo uzdravování duší, skutečná obrácení. K největšímu zázraku, kterým bylo vzkříšení mrtvého Gabriela ze Starého Brna, došlo již 1. srpna. Největší počet uzdravení nemocných byl zaznamenán na svátek Nanebevzetí Panny Marie. Lidé na jeho kázání přicházeli ve stále větším počtu před kapitulní chrám sv. Petra. Zde byla později pro připomínku jeho působení zbudována vnější kazatelna zvaná „Kapistránka.“

Z dalších měst, v nichž v naší zemi kázal, je připomínáno Znojmo, Jemnice, Jihlava; v Čechách Krumlov, Plzeň, Tachov, Cheb. Vstup do Prahy měl zakázán. Jako hlavní důvod se uvádí, že obracel velké množství husitů. Na Moravu se vrátil údajně ještě jednou, cestou z Vratislavi r. 1454. Jako tajemství Janovy přitažlivosti, s níž přiváděl duše ke Kristu, je uváděn jeho jemný úsměv, vnímavost, svěží mysl a asketický život plný lásky, autenticita v evangeliu, které hlásal.

Za nejvýznamnější tažení Jana Kapistránského je považováno to, pro co se stal patronem všech vojenských kaplanů. Na sklonku svého života se ještě v 70 letech s velkou aktivitou zapojil do obrany Bělehradu a celého křesťanství.

V roce 1453 se totiž Turci zmocnili Cařihradu a plánovali likvidaci křesťanů na mnoha územích. Papež Mikuláš V. proto vyzval křesťanská knížata ke křížáckému tažení proti Turkům. Za stejným

účelem svolal císař Bedřich III. říšský sněm do Řezna a další do Frankfurtu. Jan Kapistránský se na přání sienského biskupa Eneáše Sylvia zapojil do aktivit obrany křesťanství proti Turkům. Na sněmu ve Frankfurtu se snažil vyburcovat knížata z liknavosti k papežské výzvě a nadchnout k zastavení hrozící záplavy Turků. Přes Německo a Polsko přišel do hlavního města Uher - Budína (dnešní Budapešti). Na sněmu zde konaném přijal od papežského vyslance kardinála Karvalaja kříž papeže Kalista III. s pověřením k náboru do křížáckého vojska proti Turkům. Mladý uherský král Ladislav svěřil vrchní velení šlechtici Janu Hunyadymu, který měl při tažení Jana Kapistrána po boku. Když se sultán Mohamed II. s ohromným tureckým pozemním vojskem za podpory válečného loďstva na Dunaji blížil k Bělehradu, očekával je Hunyady s mečem na pravém křídle a Jan Kapistránský s křížem na levém. Jan ve vojsku upevňoval kázeň, světil prapory, žehnal, napomínal, povzbuzoval a udržoval pořádek.

Po dobytí vnějších hradeb, které Turci rozstříleli a jejich útoku na vnitřní, Hunyady pozbýval pro tureckou přesilu naději na vítězství, ale Kapistrán z nejvyššího místa začal mávat korouhví a provolávat válečné heslo „Ježíš.“ Vojáci jím posilování setrvali na hradbách a na útočníky v přikopech s novou energií metali vřelou smůlu a zahnali je ohněm. Při ústupu 22. července je Jan Kapistránský se svým vojskem pronásledoval k jejich táboru za Sávou a významně přispěl k rozprášení Turků.

Slavné vítězství všichni křesťané přičítali zásluhám a modlitbám sedmdesátiletého řeholníka Kapistrána a po celé Evropě bylo s vděčností vyslovováno jeho jméno.

Jan Kapistránský po boji pečoval o morem nakaženého Jana Hunyadyho až do jeho smrti 11. srpna a následně byl zachvácen prudkou zimnicí. Přes velkou vyčerpanost se dal dovézt do lloku u Dunaje v Chorvatsku, aby zde dodal zmužilosti vojákům, kteří byli v pohotovosti proti případnému dalšímu útoku Turků. Zde pak 23. října zemřel se jménem Ježíše na rtech.

www.catholica.cz/Jan Chlumský (kráceno)

Rozhovor s Petrem Robejškem

Uprchlíci jsou nyní tématem číslo jedna. Jde jen o dočasnou krizi, nebo toto téma strukturálně změní Evropu?

Migrační vlny nejsou nic nového. Stejně jako každý sociální proces začaly, dosáhnou zenitu a odezní. To se stane i s touto migrační vlnou. Důležitým aspektem je, že utečenci nepřicházejí jen ze zemí, kde se bojuje. V některých zemích vznikla masová psychóza odejít pryč, „teď nebo nikdy do lepšího“. Takový jev má v sobě potenciál ochlazení.

Zatím to tak nevypadá. Je to reálné?

Závisí to i na reakci evropských zemí. Ta je podmíněna zejména tím, nakolik tlačí občané své politiky, aby se chovali, jak vyžaduje většina národa. Na druhé straně stojí „mravnostní policie“ – lidé, kteří bdí nad tím, jestli se naše společnost chová morálně, nebo nemorálně, přestože k tomu nemají mandát, a nikdo je o to nežádal. Oni to však považují za své poslání. K této mravnostní policii patří zejména část novinářů, ale i někteří akademici.

Rozdíly jsou i mezi jednotlivými evropskými zeměmi. Nelze říct, že ve všech zemích je většina lidí proti?

Jsem si jistý, že ve všech těchto zemích převládá odmítání migrační vlny. Jen je různě vyjadřováno, protože ne každý se to odváží říct. Zároveň ti, kteří nesou odpovědnost, se lidí neptají na jejich názor. Dřív, nebo později ale nastane, že se vlády začnou chovat podstatně restriktivněji než dosud. Bude to pro ně nepohodlné, mravnostní policie je za to pokárá, budou muset porušovat smlouvy a nebudou se chovat solidárně mezi sebou, ačkoli to od nich evropské instituce očekávají. Nakonec se ale budou muset starat o své národní zájmy, jinak je smete vlastní veřejnost.

Nemělo by se spíš něco dělat s příčinou migrace?

Za řešení jsou ale zodpovědné především elity v zemích, z nichž imigranti pocházejí. Elity mají povinnost starat se o prospěch své země. Když tuto povinnost neplní, nevyplývá z toho automaticky povinnost jiných zemí, aby ji plnily za ně. Úlohou Západu není spasit svět. Tím spíše, že je nám ze všech stran jasně dáváno najevo, ať si své hodnoty necháme. Z toho ale vyplývá, že nejsme zodpovědní za selhání jiných hodnot, které platí v jiných zemích. Západ nemůže fungovat jako pohotovostní stanice, kam se čas od času odloží pár set tisíc běženců, když jeden potentát svrhne jiného potentáta.

Jaké může mít migrační vlna pro Evropu ekonomické dopady?

Lidé, kteří sem přicházejí, jsou z jiného kulturního okruhu. To neznamená, že to je horší nebo lepší okruh, ale znamená to, že je jiný. Liší se ve vnímání elementárních věcí, jako je vztah mezi mužem a ženou, postoj k práci, zacházení s penězi, náš postoj ke vzdělání a podobně. To je velmi důležité, protože na to se často a rádo zapomíná. Nelze všechny lidi přijmout a počítat s tím, že splní požadavky poptávky na trhu práce. Co se týká demografie, to je aspekt, který sice hraje svou roli, ale v až v dlouhodobém rozměru. Nyní jsme ale trochu pod vlivem dramatickosti migrační problematiky a přeceňujeme ji. Zejména, když hovoříme o ekonomických dopadech. Samozřejmě, že imigranti stojí mnoho peněz a pro některé země je to složitější, pro jiné méně.

Velká hysterie kolem migrační vlny souvisí se strachem, že by islámský kulturní okruh mohl ovládnout náš okruh. Jsou to reálné nebo přehnané obavy?

Tato výzva má reálné jádro. Hlavní důvod je ten, že islám není stejně opotřebované náboženství jako ta západní, ale naopak stále velice vitální. Druhý aspekt spočívá v tom, že islám má velmi silnou ambici upravovat okolí, ve kterém věřící žije. Islám od vás jako věřícího požaduje, abyste dělali misi a upravovali své sociální okolí.

Je vůbec možné udržet Evropu na tradičních hodnotách?

Podívejme se na některé západní společnosti, které v minulosti propadly, jak říkám, psychické poruše multikulturalismu. Všichni už zjistili, že to takto nejde. Nicméně z toho nevyvodili odpovídající důsledky. Například v Německu se multikulturalismus prosadil, protože vyhovoval představám o nové integrované společnosti. Ve výsledku ale vznikly více nebo méně silné paralelní subkultury, zejména islámsky strukturované společnosti. Musíme s tím ale zacházet a postarat se o vyšší míru asimilace. Tedy aby lidé nepřijímali jen západní blahobyt, nýbrž i větší část jeho hodnot. To neznamená zbavit se své víry, ale respektovat, že v této společnosti je většinová hodnotová orien-

tace úplně jiná.

Dokáže Západ své hodnoty smysluplně formulovat nebo nabídnout? Jsou totiž nyní asi dost nečitelné.

Hodnoty jsou jednoduchá a zároveň složitá záležitost. Když slyšíme hodnoty, myslíme na humanismus, toleranci, svobodu. Když se ale zeptáte člověka na ulici, rozumí pod hodnotami svůj způsob života – jak zachází s penězi, jaké má představy o partnerství, rodině a dětech, co pro něho znamená materiální konzum. Úloha těch, kteří jsou v dané společnosti doma, však nespočívá ve formulování hodnot společnosti, v níž žijí. Přesně poznají, co jim vadí. A ti kteří přicházejí, by to měli respektovat. Pak nevidím žádné problémy.

Jak vidíte budoucnost Evropy?

Umím si představit a byl bych šťastný, kdyby větší roli hrálo křesťanství. Nikoli jako upozornění, že nejsme všemocní, že můžeme doufat v nějakou vyšší sílu, ale že bychom měli být pokornější, že nemůžeme mít všechno, být spokojeni s tím, co máme, že je třeba sdílet, udělat něco pro jiné a neptat se, co to vynesou. Křesťanství tento potenciál má. Nevidím nic jiného, co by mohlo stejně silně postrčit proces přeměny hodnotového systému. Vyjma společenského kolapsu, což bychom si přát neměli.

Pavla Francová, Jan Sochor (kráceno)

Petr Robejšek (66)

Český politolog, ekonom, komentátor a publicista a poradce pro strategické otázky. Žije v Německu, kam v roce 1975 emigroval. Na Karlově univerzitě v Praze vystudoval sociologii a sociální psychologii. Po odchodu z Československa v roce 1975 studoval na Hamburgské univerzitě národní hospodářství a byl tam habilitován v politických vědách. V letech 1982 až 1998 byl vědeckým pracovníkem ve vzdělávacím středisku „Dům Rissen“ v Hamburku. V období 1998 až 2007 byl výkonným ředitelem této instituce. Od července 2007 působí jako nezávislý poradce pro strategické otázky. Je na volné noze.

Zdroj: http://ceskapozice.lidovky.cz/petr-robejssek-ulohou-zapadu-neni-spasit-svet-fnx-/tema.aspx?c=A150828_164941_pozice-tema_lube/30/08/2015

Čtení jmen kněží

Naši pastýři 1938 – 1945,
zahynuvší a věznění

Naši pastýři 1938 – 1945 je projekt Spolku Vojenské muzeum Loučka-Pearl Harbor, který je představen u příležitosti 70. výročí osvobození koncentračního tábora Dachau (29. dubna 1945), u příležitosti 70. výročí ukončení 2. světové války v Evropě (8. května 1945) a u příležitosti státního svátku ČR Dne české státnosti.

Na počátku projektu Spolku Vojenské muzeum Loučka-Pearl Harbor byla kniha katolického kněze Bedřicha Hoffmanna „A kdo Vás zabije“. Jedná se o světový unikát, kdy P. Hoffmann s několika dalšími spolubratry už zřejmě v době utrpení v Dachau shromáždil jména většiny evropských duchovních - jak křesťanů, tak i muslimů, kteří prošli či zemřeli v koncentračním táboře Dachau. Podrobné personálie pravděpodobně doplnili po válce z různých kartoték koncentračního tábora. Kniha poprvé vyšla už roku 1946 a do roku 1947 byly vytištěna minimálně čtyři vydání, kniha vyšla také anglicky. Spolek Vojenské muzeum Loučka-Pearl Harbor je první tuzemskou organizací, která přináší Hoffmannův kompletní seznam katolických kněží působících nebo narozených na českém území. Kromě rodilých Čechů je v něm i jeden Holanďan, dále Poláci, Němci a Rakušané, kteří působili v duchovní službě v naší zemi. V koncentračním táboře Dachau trpělo nebo zemřelo celkem 155 katolických kněží spjatých s ČSR. Vedle původního Hoffmannova seznamu vytvořili spolupracovníci muzea i tzv. Svatováclavský seznam. Do tohoto soupisu jsou zahrnuti další pronásledovaní duchovní z jiných koncentračních táborů, věznění, popravení. Naši dobrovolníci seznam neustále doplňují. K dnešnímu dni máme k dispozici soupis celkem 325 osob, z nichž u osmi v současnosti probíhá proces blahořečení a jsou krvavými oběťmi nacismu či následujícího komunismu: Kardinál Štěpán Trochta, kardinál Josef Beran, pražský augustiniánský převor Augustin František Schubert, pallotín Richard Henkes, marianhillský misionář Engelmar Hubert Unzeitig, diecézní kněz Jan Bula, fran-tiškáň Jan Evangelista Urban a diecézní kněz a lidický farář Josef Štemberka.

Jeden z cílů projektu je, aby se příběhy našich trpících pastýřů staly živou památkou, jejich oběti nebyly zapomenuty a generace českých katolíků se mohly za jejich duše

modlit a obracet se k nim pro přímluvu. (Začínáme od jmen kněží s příjmením, které začíná „A“ a „B“).

Jan Absolon byl do 31. října 1938 farářem ve Staré Vsi u Rýmařova a od 1. listopadu 1938 byl ustanoven farářem ve Valašské Polance, Arcidiecéze olomoucká. Když si jel do svého dřívějšího působiště ve Staré Vsi u Rýmařova, která se stala součástí Němci zabraných Sudet, pro svůj nábytek, byl gestapem zatčen a uvězněn. Propuštěn byl 26. listopadu 1938 a mohl se vrátit do Valašské Polanky.

Josef Absolon, starší bratr Jana Absolona. V době zatčení farářem v Lešně u Valašského Meziříčí. Příčina zatčení zněla: svým počínáním by mohl ochromit odolnost svého národa. Na konci války byl osvobozen z Dachau.

Josef Adameckí. Zatčen 16. dubna 1943 a zavražděn 26. května 1944 v Osvětimi. Sebastian Aigner, karlovarský redemptorista. Byl vězněn v káznici.

Robert Albrecht. Jezuita německé národnosti, scholastik 3. ročníku. V roce 1941 byl povolán do německé armády. Sloužil ve strážní službě zajateckého tábora v Dabendorfu, kde se setkal s českými vězni ze zahraniční armády. Za pomoc slovanským zajatcům byl udán gestapu. Po vzpouře v zajateckém táboře ho 19. května 1942 gestapo zatklo, vyslýchalo a uvěznilo v berlínské věznici Tegel. Válečný soud jej v srpnu 1942 odsoudil k trestu smrti. Poprava byla vykonána 17. září 1942 v Berlíně-Brandenburgu.

Eduard Allebrod. Kněz německé národnosti, pallotín působící v Kunštátu u Orlického Záhoří, Diecéze královéhradecká. Zatčen kvůli způsobu výchovy mládeže a psaní dopisů vojákům. Na svobodu propuštěn z Dachau 4. dubna 1945.

Josef Aranauskas, jezuita-bohoslovec litevské národnosti. Internován v lednu 1944 společně s jezuitským superiorem pražské rezidence Paterem Františkem Vlkem v Zámukách a později převezen do věznice gestapa v Terezíně.

Josef August. Kněz německé národnosti. Administrátor v Řehlovicích, Diecéze litoměřická. Zatčen údajně proto, že nutil děti k účasti na pohřbu jednoho českého faráře o Božím Těle a také je nutil k účasti na mimořádném vyučování náboženství v kostele. Tím údajně vnašel neklid mezi lid. Na svobodu propuštěn z Dachau 4. dubna 1945.

Augustin Baar. Jezuita a mistr řádu na Svatém Hostýně. V době heydrichiády provedlo gestapo důkladnou domovní prohlídku na Svatém Hostýně. Pater Baara odsoudili za získání potravin bez potravinových lístků. Pro pokročilou tuberkulózu mu byl výkon trestu odložen. Během předchozího věznění v Uherském Hradišti a ve

Zlíně se mu nemoc zhoršila natolik, že 24. února 1946 zemřel.

Josef Baránek. Kněz, katecheta ve Valašských Kloboukách. Dne 6. července 1941 byl podroben výslechu na gestapu. Následujícího dne na valašskokloboucké faře podlehl srdečnímu infarktu.

Josef Bartoník. Jezuita, superior na Svatém Hostýně. Pater Bartoník byl spolu s Paterem Baarem vězněn v Uherském Hradišti a ve Zlíně. Pater Bartoník byl nakonec zvláštním soudem osvobozen. Po válce pronásledován komunisty.

Vojtěch Bartoš. Jezuita v Praze u svatého Ignáce. Dne 24. června 1944 si pro něj v rámci zátahu na řád přišlo gestapo. Po soudu na Pankráci byl převezen do Terezína. V roce 1945 se do Prahy vrátil. Po válce pronásledován komunisty.

Gilbert Jan Bednář. Kněz premonstrát z Nové Říše. Příčinou jeho zatčení byla konfiskace kláštera, která následovala po udání od premonstrátského novice Františka Kříže. Na konci války byl Gilbert Bednář osvobozen z Dachau.

Josef Beneš. V době zatčení profesorem náboženství na reálném gymnáziu v Jičíně. Příčina zatčení zněla: zpracovává široké masy lidu kázáním a tiskem proti Říši a je i jinak proti Říši činný. Na konci války byl osvobozen z Dachau.

Mons. Dr. Josef Beran. V době zatčení univerzitním profesorem a rektorem pražského kněžského semináře. Příčina zatčení zněla: nebezpečí, že se stýkal s kruhy šovinistickými a Říši nepřátelskými. Na konci války byl osvobozen z Dachau. Kardinál Beran byl od roku 1946 arcibiskupem pražským a později se stal vězněm komunistického režimu.

Maxmilian Beran. Katecheta v Praze 7. Z Dachau poslán na smrt transportem invalidů 12. října 1942.

Franz Bergmann. Kněz německé národnosti. Rektor redemptoristického kláštera v Plané u Mariánských Lázní. Byl zatčen 16. prosince 1941 po domovní prohlídce kláštera. Příčinou zatčení bylo štvání proti Hitlerově národně-socialistické straně. Dne 26. dubna 1945 nastoupil z Dachau evakuační transport – pochod smrti. Osvobozen Američany 3. května 1945 v německém Bad Tölzu.

Georg Bernard, karlovarský redemptorista (nebo křížovník s červenou hvězdou). Byl dva roky vězněn.

Karel Bernardt. Vězněn v roce 1943, utekl při práci ve vězení.

Josef Bilík. Jezuita-bohoslovec v Praze. Dne 24. června 1944 si pro něj v rámci zátahu na řád přišlo gestapo.

Monsignore Leopold Bilko. Kněz polské národnosti. Farář v Karviné, dnes Diecéze ostravsko-opavská. Zatčen 19. září 1939. Od 8. prosince 1940 v Dachau, kde se dožil konce války.

Peter Bioly. Kněz německé národnosti. Farář v Želči, Diecéze litoměřická. Z Dachau na smrt poslán 4. května 1942.

Antonín Blažek. Jezuita-scholastik v Praze. Dne 22. července 1944 si pro něj v rámci zátahu na řád přišlo gestapo. Nejprve eskortován do pankrácké věznice, odkud byl převezen do pražské služebny gestapa v Petschkově paláci k mnohahodinovým brutálním výslechům. Po soudu na Pankráci byl převezen do Terezína. V roce 1945 se do Prahy vrátil. Po válce pronásledován komunisty.

Paul Bloching. Vězněn od roku 1941. Kdy byl propuštěn, nevíme. Po válce odešel do Německa. Engelbert Franz Blöchl. Rakouský kněz cisterciák z Vyššího Brodu, Diecéze českobudějovická. Byl utýrán v Dachau 1. listopadu 1942.

Hieronimus Bochnia. Kněz polské národnosti.

Farář v Podbořánkách, Diecéze litoměřická, zabrané území ČSR. Zatčen koncem října 1940 a držen v Karlových Varech. Od 31. ledna 1941 v Dachau. Propuštěn z Dachau 4. dubna 1945.

Josef Böhr. Kněz německé národnosti. Farář v Nové Vsi u Přimdy, dnes Diecéze plzeňská. Zatčen poté, co jej učitel obžaloval z toho, že se vypytał dětí, jestli byly v neděli na mši svaté. Pater Böhr nezdravil nacistickým pozdravem a poukazoval na tragédii starých, nemocných lidí, které nacisti vraždili. Na konci války byl osvobozen z Dachau.

Mons. Dr. Antonín Bořek-Dohalský. Kanovník Metropolitní kapituly u svatého Víta v Praze, v roce 1938 podepsal prohlášení české a moravské šlechty o věrnosti republice, po okupaci vypomáhal protinacistickému odboji, především ukrýváním a zásobováním jeho příslušníků. Zatčen byl 5. června 1942 během mše, kterou sloužil v Ústavu pro nevidomé dívky sester františkánek. Nějakou dobu byl Dohalský vězněn se svým rodným bratrem Františkem v Terezíně a poté byl deportován do koncentračního tábora Osvětim, kde krátce po příjezdu 3. září 1942 zemřel v důsledku nelidského zacházení. Podle jednoho svědectví byl ubit, podle jiného byl zastřelen při práci v bažinách. Nacisty byli vězněni i jeho bratři František a Zdeněk kvůli odbojové činnosti.

Aleš Bouz. Dominikán, pro svá neohrožená slova při dušičkovém kázání v roce 1942 byl gestapem zatčen a vězněn v Českých Budějovicích, na Pankráci a pak v Osvětimi. V Osvětimi 2. dubna 1943 zemřel na následky bití. Jeho tělo bylo spaleno.

Wenzel Bradler. Kněz německé národnosti. Farář v Ostrově u Lanškrouna, Diecéze královéhradecká. Byl zatčen proto, že nezdravil nacistickým pozdravem. Dne 26. dubna 1945 nastoupil z Dachau evakuační transport – pochod smrti. Osvobozen Američany 3. května 1945 v německém Bad Tölzu.

Vincenc Brauner. Zatčen 6. května 1941 a čtyři týdny internován. Poté vyhoštěn do Dolní Lužice. Stále stěhován a nakonec zemřel vyčerpáním v Sommerfeldu 6. února 1943.

Jan Bula. V letech 1943 až 1944 na nucených pracích v keramických závodech ve Vranovské Vsi, odkud se vrátil v květnu 1944. Krvavý mučedník, oběť komunismu. Odsouzen ve vykonstruovaném procesu tzv. případu Babice a popraven oběšením 20. května 1952 v jihlavské věznici. V současnosti probíhá proces jeho kanonizace (společně s P. Václavem Drbolou).

Zveme Vás na setkání
s promítáním filmu Net for God:

Bez předsudků *Sdružení Coexister*

Mezináboženský dialog dnes už není jen možný, je životně důležitý. Nejen k zajištění života v naší společnosti, ale i k tomu, abychom mohli bojovat proti násilí a strachu. Ale jak se můžeme otevřít druhému a zároveň zůstat pevní ve své víře? Na tuto výzvu chce odpovědět sdružení Coexister, které sdružuje mladé lidi různých náboženství a přesvědčení. Chtějí zbourat předsudky a učit se poznávat další lidi. Rozdílnosti přijímají jako bohatství a ne jako ohrožení.

BROUMOV - klášter (v Kreslíně)

úterý 20.října 2015 v 17.30 hod.

Délka filmu cca 30min. Po filmu možnost sdílení s modlitbou.

Mezinárodní ekumenická fraternita Net for God (Síť pro Boha) vznikla v roce 2000 z podnětu komunity Chemin Neuf, aby napomáhala jednotě křesťanů a pokoji ve světě. Je sítí modlitby, formace a evangelizace. Filmy Net for God jsou překládány do 22 jazyků a jsou promítány na setkáních ve více jak 60-ti zemích.

www.chemin-neuf.cz

info:491423755
www.netforgod.tv

Boží království a vyzýval k pokání ... svatou Alžbětu navštívila ... na hoře proměnění zjevil svou slávu ...

... z Ducha svatého počala ... do nebe vzal ... ukřižován ... v Káně svou božskou moc ... v chrámě obětovala ... Ducha svatého seslal ... Duchovně obětován ...

Tajemství slavného růžence:

... který ...
 ... který ...
 ... který ...
 ... který tě, Panno, ...
 ... který tě, Panno, ...

Tajemství radostného růžence:

... kterého jsi, Panno, ...
 ... kterého jsi, Panno, ...
 ... kterým jsi, Panno, ...
 ... kterého jsi, Panno, ...
 ... kterého jsi, Panno, ...

Tajemství bolestného růžence:

... který se za nás ...
 ... který byl za nás ...
 ... který byl za nás ...
 ... který za nás ...
 ... který byl za nás ...

Tajemství růžence světla:

... který byl ...
 ... který zjevil ...
 ... který hlásal ...
 ... který ...
 ... který ...

v chrámě nalezla ... z mrtvých vstal ... nesl těžký kříž ...

v Betlémě porodila ... ustanovil Eucharistii ... krví potil ... na nebe vstoupil ... tím korunován ... v nebi korunoval ... pokřtěn v Jordánu ...

NEDELNÍ BOHOSLUŽBY

4. října

Teplice, sv. Vavřinec	08:30 hod
Otovice	08:30 hod
Ruprechtice	10:00 hod
Broumov, P+P	10:00 hod
Horní Adršpach	15:00 hod
Broumov, klášter	17:00 hod

11. října

Teplice, sv. Vavřinec	08:30 hod
Martínkovice	08:30 hod
Verněřovice	10:00 hod
Broumov, P+P	10:00 hod
Broumov, klášter	17:00 hod

18. října

Teplice, sv. Vavřinec	08:30 hod
Šonov, k. sv. Markéty	08:30 hod
Vižňov	10:00 hod
Broumov, P+P	10:00 hod
Broumov, klášter	17:00 hod

25. října

Teplice, sv. Vavřinec	08:30 hod
Božanov	08:30 hod
Heřmánkovice	10:00 hod
Broumov, P+P	10:00 hod
Zdoňov	15:00 hod
Broumov, klášter	17:00 hod

MŠE SV. V TÝDNU

Pondělí	-	-
Úterý	klášterní k.	17:00 hod
Středa	k. sv. Václava	17:00 hod
Čtvrtek	děkanský k.	07:15 hod
Pátek	děkanský k.	15:00 hod
Teplice, sv. Vavřinec		16:45 hod
Sobota	k. sv. Václava	17:00 hod*

* 10. 10. mše sv. nebude

Svátost smíření 20 min před každou mší sv.
+ sobota 31. 10., P+P, 09:00 – 10:30 hod
(2 – 3 kněží).

Adorace: **středa, sv. Václav, 17:30 – 18:00 hod;**
pátek, P+P, 19:00 – 20:00 hod.

Návrh rozvrhu náboženství pro školní rok 2015/2016:

0. - 2. tř.: pondělí,
ZŠ Meziměstí, 13:45 - 14:30 hod

3. tř. (1. sv. přijímání):
pátek, fara Broumov, 13:00 - 13:45 hod

4. tř.: středa, ZŠ Meziměstí, 13:15 - 14:00 hod

5. - 6. tř.: pátek, fara Broumov, 13:45 - 14:30 hod

4. - 5. tř.: pátek, fara Broumov, 13:45 - 14:30 hod

7. - 8. tř.: středa, fara Broumov, 14:20 - 15:05 hod

Želivský klášter

farní výlet 10. 10. 2015:

07:00 hod – odjezd z parkoviště pod farou
11:00 hod – mše sv.
12:00 hod – oběd (85,- Kč/osoba)
13:00 hod – setkání s p. opatem
14:00 hod – prohlídka kláštera (60,- Kč/osoba)
15:00 hod – dle zájmu prohlídka pivovaru (60,- Kč; s degustací 130,- Kč)
16:00 hod – odjezd

Maria ve své dostupnosti naplněná vírou neví,
jakými cestami se bude muset ubírat,
jaké bolesti bude muset snášet a jakým rizikům čelit.
Je si však vědoma, že Pán od ní žádá,
aby Mu naprosto důvěřovala a svěřila se Jeho lásce.
Taková je Mariina víra!

Papež František

Nový kněz v Teplicích nad Metují

Od 1. října

nastupuje do Teplic nad Metují P. Antonín Brychta jako kaplan (farní vikář) farnosti.

Paypal účet farnosti

church.broumov@gmail.com

Funguje tak, že se lidem pošle tento e-mail a oni na něj pošlou peníze přes Paypal (v PayPalu se musí zadat právě e-mail). PayPal se používá při platbách po internetu, nejčastěji ve spojení s e-bayem. Má ho dost lidí a je jednoduché přes něj něco poslat.

BROUMOVSKÝ BIM INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK

vychází každý 1. týden v měsíci jako měsíčník

Náměty na články můžete zaslat e-mailem na adresu: farnost@broumovsko.cz, děkujeme...

Vydává: Římskokatolická farnost - Děkanství Broumov.

www.broumovfarnost.cz

Grafický koncept: Jan Záliš, DTP a zlom: PINstudio, www.pinstudio.cz.

Tisk: vlastním nákladem. Náklad: 130 ks.

Uzávěrka: 15. každého měsíce.